

1874-05-21

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Gengivet i: H. Ditzel: En Kunstner i
svøb, Skovgaard Museets
Forlag, 1971, s. 23-26.

Brevet indeholder små tegninger.

Afsendersted:

Viborg

Omtalte personer:

Jørgine Aggersborg

Johannes Boesen

M.P. Bruun

Enrico Dalgas

Andreas Fritz

Susette Cathrine Holten

Janus la Cour

Jørgen Swane

Arkivplacering:

Mappe 9 nr. 32

DOKUMENTINDHOLD

Handler om Joakim Skovgaards rejse til Viborg i forbindelse med arbejdet i Viborg Domkirke 1874-1875. Undervejs besøger han Århus, hvor han ser Dalgas,

TRANSSKRIFTION

Viborg 21 Mai 1874

Kjære Tulle!

Kan du huske fader sagde engang, at han ikke vilde have disse papire med fugle på, dem kunde du få, han vilde have Viborg billeder på sine breve, derfor må du jo få alle de første breve, lige Til fuglene ere brugt op [for dem vil jeg først bruge]. Du så mig nok sidst fra den yderste ende af broen, men i de par dage efter den tid, har jeg oplevet en hel portion, som jeg nu skal fortelle dig. Det var meget morsomt at sejle op ad sundet, skøndt det var lidt koldt, blev vi dog midt oppe på det øverste af dægget, hvor der tillykke var sådan nogen [skitse] til at krybe i læ af. Lidt på den anden side Veen blev i ringet sammen til aftensmad, og der gottede vi os med [skitse], men lige som vi var færdig, måtte vi med munden halv fuld af mad op og se Kronborg, hvor der var et par både der havde modtaget passager, og nu gik det lystigt vidre til vi nåde Kullen mørket og tænte fyr. Men jeg tror heller ikke jeg kan skrive en strej i dag, det bliver jo til finker alt sammen. Dog lad mig prøve lidt endnu. Så gik vi i seng.

●2●

Da jeg næste morgen Kl 3 kom op med de andre, vare vi lige ud for Hjelm, og begyndte på Helgenæs, uuu! Klatter da vi nåde Års, stod solen op. Nej, jeg holler op, eller så bliver brevet en klattekage, bedre lykke næste gang. 22 Mai. Nu skal jeg gøre mig umage.

Da jeg havde ventet nogle timer på dampskibsbroen, tog jeg mod til mig, gik op, og fandt Fritz, af hvem jeg blev vel modtaget. Da vi havde nyt lidt, gik vi ud i Riis skov, og så de steder, hvor hans og la Cours billeder ere fra. Jeg har haft godt vejr hele tiden endnu men i særdeleshed dene morgen, det var grumme smugt at se ud over havet, fra de høje skrænter, med lyse bøge hist og her under sig. Derefter gik vi da vi havde spist frokost, ind i Domkirken, som var ganske kjøn, dygtig stor og hvor jeg fandt nogle kalkmalerier, som jeg havde set afbildet blandt Kornerups tegninger. Så gik vi på galeriet, hvor der var meget kjønere ting, men jeg hverken kan eller har tid at beskrive dem. Derefter gik vi ud til Veises, hvor vi bleve vel modtagede, og så mange kjønne billeder, men vi havde kun tid til en Fransk visit, og gik

●3●

derfor straks igien, jeg skal hilse Fader. Nu kilte jeg ene op til Jonsens, men havde kun tid til en endnu kortere visit, da jeg skulde hjem at spise, ikke desto mindre blev jeg så vel modtaget, at de bad mig både spise og sove der og hilse hjemme, jeg tog naturligvis kun mod det sidste, og vil nu bede dig, hilse [Overstreget: dem] eder alle, og Kristian Jonsen, fra dem, de havde det godt. Nu gik det i galop til middagsmaden, og derfra med Fritz til Dalgas, fra hvem jeg også skal hilse, og så til Marselisborg skov, som er om muligt skønnere endnu end Ris. Vi traf maler Boesen der ude, og ved solnedgang gik vi mødige hjem, spiste til aften, og gik i seng. Til Mads Pag Brun, kom jeg ikke, da det lod til Fritz hellere vilde have mig ud med i skoven. Neste morgen kom jeg skønt træt op i rette tid, sagde så mange tak for al venlighed, og dampede afsted. Jeg så på vejen ikke så megen lyng jeg havde tænkt, men kjønne bakker, og mange studevogne og plove. Kl 10 ½ kom jeg til Viborg, gik straks op i Domkirken, som er grumme smuk, for at finde de andre malere, de var der rigtignok ikke, men så gik jeg til deres logi, hvor jeg til lykke kunde komme ind, skønt de ikke heller var der. Jeg pudsede mig

●4●

nu lidt, og kilte så til Svanes, hvor fruene rigtignok var bortrejst, hvilket Veises allerede havde fortalt mig, men jeg blev grumme vel modtaget, og fik en hel flok småpiger til at vise mig hen til Fru Hjort. Der kom jeg da, fik hentet min kuffert, og har det nu godt, og har fået alt i orden. Jeg tro forresten jeg har set hende i København, i det mindste kender jeg en Hr. Hindberg der er hos hende, fra Fru Olesen, hvor tante Gine engang bode. Nu skal jeg tegne dig hvor jeg har været.

[jeg gik og gik, nåde omsider en lille klat lyng, trådte på den og vendte om.]

[Viborg] [mit logi] [dom]

[Asmild]

[den første dag før middag]

[den første dag eftermiddag]

[den anden dag med Hindberg om aftenen]

[Hald]

Jeg har det godt, Weber var her i dag, arbejdet begynder at gå, kun er jeg lige ved at falde isøvn når jeg skal skrive. Derfor bliver det også så grimt, men jeg tænker når jeg vænder mig lidt til luften, kan jeg nok holde mig vågen.

Det er sandt, neste gang i skriver, kunde i så ikke sende mig den lille bog, af den slaks man køber hos Pedersen ved Nikolai tårn, hvor jeg har tegnet mine notiser,

[fra Viborg loftet på udstillingen, den har jeg glemt, den ligger i min skuffe

i Spisestuen.|

|Kjære Frøken Rønne

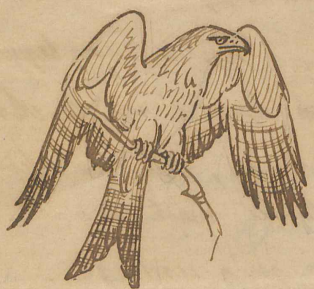
Tak for brevet, det er da godt at fader har det bedere, hils nu begge to
eder selv og alle fra eder

Kim.|

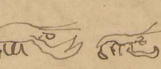
Viborg 21 Mai 1874.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 9 Nr. 32

Kjære Tulle!

Kan du huske fader sagde
engang, at han ikke vilde have
disse papire med fugle på? Men
kunde du få, han vilde have Viborg billeder
på sine breve, derfor må du jo få alle de første
breve, lige til fuglene ere brugt op. Du så mig
nok lidt fra den yderste ende af broen,
men i de par dage efter den tid, har jeg
oplevet en hel portion, som jeg nu skal fortælle
dig. Det var meget morsomt at se på os ad sendt,
skøndt det var lidt koldt, blev vi dog midt om
på det overste af dækket, ^{for dem vil jeg først bruge} hvor det tillykke var
sådan nogen til at krybe i læ af.
Lidt på den anden side Væen
blev i ringet. sammen til aftens mad,
og der gik vi os med
  , men lige som vi var færdig, måtte
vi med munden halv fuld af mad on og se
Kronborg, hvor der var et par både der havde
modtaget passager, og nu gik det lystigt videre
til vi nåede kullen mørket og tænde fyr. Men
jeg tror heller ikke jeg kan skrive en strej i dag,
det bliver jo til piner alt sammen. Dog lad mig
prøve lidt endnu. Så gik vi i seng.

Da jeg næste morgen Kl 3 kom op med de andre, vare vi lige ud for Kjølm, og begyndte på Helgences, uun! Klatter ~~da~~ da vi' nåede ~~der~~, stod salen op. Nej, jeg kaller op, eller så bliver hvent en klatte ~~høje~~, bedre lykke næste gang.

22 Mai. Nu skal jeg gøre mig umage.

Da jeg havde ventet nogle timer på dampst ^{broen}, tog jeg mod til mig, gik op, og fandt Frity, af hvem jeg blev vel modtaget. Da vi havde nyet lidt, gik vi ud i Pils skov, og så de steder, hvor hans og La Couers billeder fra. Jeg har haft godt vejr hele tiden endna men i særdeleshed den morgen, det var grumme smukt at se ud over havet, fra de høje skrænter, med lyse høje kistag her under sig. Derefter gik vi da vi havde spist frokost, ind i Domkirken, som var ganske kjøn, dygtig stor og hvor jeg fandt nogle kalkmalerier, som jeg havde set afbildet blandt Kornevups tegninger. Så gik vi på galeriet, hvor der var meget kjønning, men jeg hverken kan eller har tid at beskrive dem. Derefter gik vi ud til Heises, hvor vi blev vel modtagne, og så mange kjønne billeder, men vi havde kun tid til en fransk visit, og gik

derfor straks igjen, jeg skal hilse Fader. Nu
killede jeg ene op til Jonsens, men havde kun
tid til en endnu kortere visit, da jeg skulde
hjem at spise, ikke desto mindre blev jeg sa-
vel modtaget, at de bad mig både spis^{og} ^{og} ^{og}
der og hilse hjemme, jeg tog materligvis kun mod
det sidste, og vil nu bede dig, hilse dem eder
alle, og Christian Jansen, fra dem, de havde det
godt. Nu gik det i galop til ~~den~~ middagsmaden,
og derfor med Frits til Dalgas, fra hvem jeg
også skal hilse, og så til Willarselishøj skov,
som er om muligt skjønner endnu ^{end Rio}, Vi træt
maler Boesen der ude, og med solnedgang gik
vi modige hjem, spiste til aften, og gik i seng.
Til Mads Pag Bran, kom jeg ikke, da det lod
til Frits hellere vilde have mig ud med i skoven.
Neste morgen kom jeg skint træt op i rette tid,
sagde så mange tak for al venlighed, og
dampede afsted. Jeg så på vejen ikke så megen
lyng jeg havde tænkt, men begjære lækker, og
mange studevogne og plove. Kl 10 $\frac{1}{2}$ kom jeg
til Viborg, gik straks op i Dambierken, som er
grumme smuk, for at finde de andre malere,
de var der rigtignok ikke, men så gik jeg til
deres logi, hvor jeg til lykke kunde komme ind,
skönt de ikke heller var der. Jeg pudrede mig

